

felejtjük azokat a jótéteményeket, melyeket velünk Isten és emberek cselekesznek. Nem kellé nekünk is őszinte imádságként ajkunkra venni francia református testvéreink úrvacsorai bűnvalló énekét:

"Ha jót tettél velem, ha áldva látogattál:

Én nem dicsértelek s nem hirdettem neved."

/445,3 /

Most itt az ideje, hogy egész bensőnk, minden, ami bennünk van: emlékezetünk, eszünk, érzületünk, egész lényünk felbuzduljon az Úr jótéteményeinek való hálaadásra. A jótétemény fogalmával is arra emlékeztet Dávid, hogy "ilyen az Isten", így "bánik" velünk, s erről nem szabad az embernek megfeledkeznie. Milyen jótéteményeket sorol fel most számunkra alapígénk? A bűnbocsánatot, a gyógyulást, a megváltást, a megújulást és a megszentelést.

Megbocsátja minden bűnödöt.

Ugye van mit megbocsátani? Nekem, visszatekintve az elmúló esztendőre, egyetlen érvényes imádságom van: "Atyám, vétkeztem az Ég ellen és Te ellened, nem vagyok méltó....!" Mondjad velem drága Testvérem, mondja együtt lélekben ez a gyülekezet azt az imádságot, amit például állított elénk a mi Megváltónk: "Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!" /1K_x18, 13/ És mindaz, aki őszinte töredelemmel járul Isten elé, meghallja az evangéliumot, a nagy örömhírt: "Én sem kárhoztatlak, eredj el és többé ne vétkezzél!" /Jn_x8,11/ Az az Istennek igaz kegyelme, hogy élhetünk a bűnbocsánat bizonyosságában, a szabadulás örömeiben!

Meggyógyítja minden betegségedet!

Eddig is betegségről volt már szó, mert a bűn elsőrenden a lélek betegsége, de ahogyan kihat a testre, úgy a bűnbocsánatnak is kihatása van a testre is. Dávid sokat tud